U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **C. L.**, zastoupeného Mgr. Barborou Leiterovou, advokátkou se sídlem v Brně, Hybešova 42, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 11. 2006, č. j. 59 Az 28/2006 - 39,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 7. 3. 2006, č. j. OAM-253/VL-10-08-2006, byla zamítnuta žádost stěžovatele o udělení azylu podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, jako zjevně nedůvodná.

Proti shora uvedenému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal stěžovatel žalobu, která byla zamítnuta napadeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě. Krajský soud dospěl k závěru, že provedená skutková zjištění, z nichž správní orgán při rozhodování vycházel, byla dostatečná a že napadené rozhodnutí je v souladu se zákonem.

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 11. 2006, č. j. 59 Az 28/2006 - 39. Kasační stížnost byla Nejvyššímu správnímu soudu předložena dne 14. 2. 2007 Krajským soudem v Ostravě.

Podáním ze dne 19. 2. 2007, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu téhož dne, nazvaným „zpětvzetí kasační stížnosti“, vzal stěžovatel svoji kasační stížnost z rodinných důvodů proti výše uvedenému rozsudku v plném rozsahu zpět a navrhl, aby soud řízení o kasační stížnosti zastavil. Zpětvzetí stěžovatel odůvodnil tak, že řízení o udělení azylu, které vedla v České republice jeho manželka, bylo již pravomocně rozhodnuto v její neprospěch; jeho manželka je povinna vycestovat z České republiky a stěžovatel se vrací na Ukrajinu s ní.

Podle ust. § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), soud usnesením řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Protože projev vůle stěžovatele, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatel zamýšlel ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením a vzhledem k tomu, že zpětvzetí kasační stížnosti bylo učiněno poté, co byl spis předložen k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) a § 108 odst. 2 s. ř. s., za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Podle druhé věty citovaného ustanovení vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k okolnosti, že nebylo prokázáno, že by stěžovatel vzal svoji kasační stížnost zpět pro pozdější chování správního orgánu nebo že by byl uspokojen, postupoval Nejvyšší správní soud podle věty první citovaného ustanovení a náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. března 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu